

Niels Jørgen Fries Nielsen

Skandinavisk

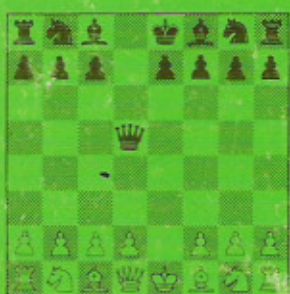
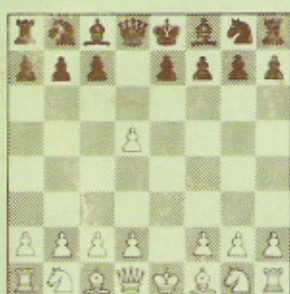
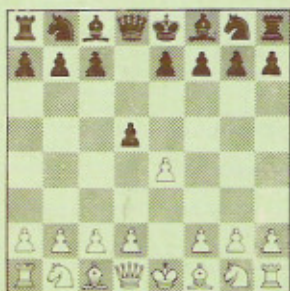
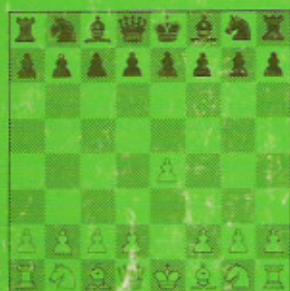
SKAKCENTRALENS FORLAG

TEORISERIEN - 2

Tidligere er udkommet *TEORISERIEN - 1*:

Jakov Estrin: Traxlers modangreb.

Om 1. e2-e4 e7-e5 2. Sg1-f3 Sb8-c6 3. Lf1-c4 Sg8-f6 4. Sf3-g5 Lf8-c5.

FORORD

Sjældent er der blevet sagt så meget, men skrevet så lidt, som det er tilfældet med den Skandinaviske åbning (1. e4, d5). Og det der er blevet sagt, har mange slugt råt uden at have undersøgt disse påstande på egen hånd.

I varianten med 2. —, Dxd5 ville de da have kunnet konstatere, at nok er dette træk ret så ulogisk set med f.eks. Nimzowitsch' øjne (sort taber et tempo), men hvad nytter det, når hvid ikke er i stand til at afstraffe denne frækhed lige på stedet. Det har længe været den opfattelse, at en sådan tempogevinst ville resultere i et hurtigt overfald i form af hvid gevinst, men det har enten skyldtes rygter eller simpelt hen for stor uvidenhed fra sorts side af. Først med Bent Larsens imponerende resultater er der blevet skabt fornyet interesse om åbningens berettigelse.

Nimzowitsch anså, som allerede nævnt, ikke åbningen for – slet og ret – spillelig, men uspillelig og meget dårlig. Måske skyldtes det hans kontraverser med dr. Tarrasch, der havde et andet syn på sagen og derfor gjaldt det om at være uenig også på det område. Han skriver i sin bog *Mit system* under »Svarer Dr. Tarrasch: Mens Dr. Tarrasch til Caro-Kann kun bringer tre partier anser han det for passende at bringe ti eksempler på Skandinavisk åbning. Eet havde været tilstrækkeligt, nemlig partiet Rubinstein – Bernstein (San Sebastian 1911), i hvilket Rubinstein følger en recept af Lasker, der fuldstændigt og for evigt har demoleret 1. —, d7-d5! Men desværre mangler netop dette parti. ... In-

teressant er en sammenligning mellem Caro-Kann og Skandinavisk. Begge stiler hen imod e4, men medens den første giver fremstødet d5 den nødvendige kraft med c7-c6, spiller den anden, uden at miste noget »udviklingstempo« (!) straks 1. —, d7-d5 med det resultat, at sort ganske vist får et frit, men tabt spil!«.

Hårde ord om en åbning der i disse år har fået en genopblussen, så man skulle tro, at det var løgn.

Det omtalte parti Rubinstein – Bernstein vil jeg senere komme tilbage til, men jeg har fået lyst til at stille følgende spørgsmål: »Hvorledes skulle Nimzowitsch kunne vide, at sort ikke behøver at spille Lg4, men blot Lf5?«. Det vidste man ikke den gang, eller rettere, man kendte ikke rigtig noget til det. At sammenligne Skandinavisk med Caro-Kann er ganske forståeligt. De to åbninger har nogenlunde samme grundsubstans, men hvor Caro-Kann ikke lægger op til noget aggressivt i starten, har Skandinavisk nok en psykologisk fordel, idet hvid også må tage stilling til et evt. taktisk spil fra sorts side. Dette skal absolut understreges!

I en artikel i *Nordisk postsjakk blad* skriver Dick Smit om Caro-Kann-varianten i Skandinavisk: »Ideen er at spille 5. —, c6 og senere Lg4«. Som det vil fremgå af bogen, er Lg4 med det samme ikke særlig godt, hvorimod c6 fulgt af Lg4 er muligt, og jeg vil ikke afvise, at det er udmærket, men med trækket Lf5 har sort vist, at hvid ikke får det gode spil, som først antaget.

En interessant ting er også, at Nimzowitsch' egen åbning 1. e4, Sc6 har aner i Skandinavisk!

Det er i lyset af bl.a. ovennævnte og mine egne erfaringer i form af mange spillede partier med lige netop Skandinavisk åbning, at denne bog er blevet til.

Jeg har forsøgt at beskrive ideerne bag åbningen. Således skulle bogen henvende sig til såvel hjemmespillere og hyggespillere som den mere ambitiøse mere eller mindre professionelle spiller. Jeg har den opfattelse, at hvad nytter det at skrive

en bog om en bestemt åbning, når det ikke forklares, hvilke ideer der skal spilles efter. Men man skal også gerne finde ud af, om ens temperament i det hele taget passer til åbningen. Derfor er det mit håb, at såvel det ene som det andet gerne skulle blive konstateret. I så fald er mit mål med at skrive denne bog lykkedes.

Jeg vil til slut anbefale læseren at have to spil til sin rådighed. Det er da betydeligt nemmere at have med at gøre!

Esbjerg den 1. august 1981

Niels Jørges Fries Nielsen